,,	Թկլոյ Մուրատեան . .		30
,,	Պետրոս Յարութիւնեան . .		50
,,	Անդրէաս Ղազէյեան . .	1	
,,	Սարգիս Հայրապետեան .	1	
,,	Յովսէփի Հարան՝ կինն Պետրոսի . . .	1	
,,	Կինն Մելիքի . . .		20
,,	Կինն Յովէի Ափրէի . .		20
,,	Գրիգոր Տէր Սահակեան .	1	20
,,	Համբար Բօզոյեան . .		60
,,	Բաղդասար Օհանեան . .	1	
,,	Յովէյ Պետրոսեան . .	1	
,,	Պետրոս Կարապետեան . .	1	
,,	Ենկոյ Սարգսեան . .	1	
,,	Աստուր Մուրատեան . .	1	
,,	Յովհան Ղազոյեան . .	1	
,,	Աբրահամ Պետրոսեան . .		40
,,	Բարսեղ Սաֆարեան . .		40
,,	Բաղդասար Յարութիւնեան .		20
,,	Գասպար Տեփանեան . .		50
,,	Պետրոս Գրիգորեան . .		40
,,	Առաքել Խաչոյեան . .		40
,,	Պօղոս Մուքէլեան . .		25
,,	Երիցուհի Ս. Ք. Վարթերն .		80
,,	Աբրահամ Յարութիւնեան .		30
,,	Իլանլեցի Յարութիւնն . .		25
,,	Ղազար Տէր Յովսէփեան .		25
,,	Գասպար Յակոբեան . .		25
,,	Մովսէս Աթոյեան . .		40
,,	Սերոբէ Սահակեան . .		10
,,	Բասենցւոց Զարմանն . .		10
,,	Բասենցւոց Մարգարիտն .		10
,,	Սայեամի Հռոմն . .		20
,,	Գալուստ Վարդանեան . .		40
,,	Բօզոյի կինն . . .		20
,,	Մահտեսի Յակոբն . .	1	
,,	Սարգիս Բօզոյեան . .	5	
,,	Քեսոսենց Խաչատուրն . .		10
,,	Գլաւնի Ծառուկ Գրիգորեան .	1	
,,	Նիկողայոս Ղազոյեան . .	1	
,,	Սարգիս Մանուկեան . .		50

(Շարունակելի)

ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿԻ ԲԻՒԶԱՆԴԵԱՆ

ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ

Ի Փարիզ եղած Մուրատեան վարժարանի նպատակ և նորա հիմնադրին Սամուէլ Մուրատայ հարազատ Հայկազնեայ իղձերը գուցէ սակաւուց ոմանց մերազնեայց քաջայայտ լինին. սակայն ոմանք ի Մխիթարեան Հարց ի բաւական ժամանակաց հետէ գրեթէ իսպառ ներհակ ընթացից ըզվարժարան մղելէն չգոհանալով, այս միջոցներուամ, ինչպէս Օ. միւնիոյ Արշալոյս լրագիրն կհաղորդէ, վարժարանը ծախելոյ և փողերը և դրամագլուխը բոլորովին օտար նպատակաց գործածելոյ հետամուտ եղած են։

Այս առթիւ Պօլսոյ Օրագիր Լրագիրն խորին ուշադրութեան արժանի՝ գեղեցիկ և իրաւացի մի խորհրդածութիւն կհրատարակէ, զոր ստորև կհաղորդեմք մերազնեայց ընդ յօդուածոյ Արշալուսոյ։

Եթէ Կ. Պօլսոյ Ազգային Վարչութիւն կարևոր հանգամանաց և ծանօթութեամբք տեղեկացրէ առ Սրբազնագոյն Հայրապետ այս խնդրոյս համար, Նորին Սրբութիւն արժան և պէտք եղած միջոցները ի ձեռս առնլոյ համար երբէք չխնայեր իւր ջանքերը յօդուտ Եկեղեցւոյ մերում և Ազգի։

Գուցէ ի յաջորդ թիւս կրկին գրեմք սոյն խնդրոյ համար։

Ազգային այս վարժարանին վերաբերեալ Փարիզի մեր մեծարգոյ թղթակցէն մեզ տրուած տեղեկութիւնքն խիստ տխուր և ցաւալի են։

Յայտնի է թէ Մուրատեան վարժարանը՝ Հընդկաստանի բնակիչ նոյն անուամբ բարերար երևելի հայկազնոյ մը կտակին արդիւնքն է, և սահմա-

նեալ ի դաստիարակութիւն Հայ մանկուոյն առանց խտրութեան կաթոլիկ և բուն Հայու։ Բայց ամեն մարդ գիտէ որ՝ մինչև ցայսօր այս վերջին պայմանն զանազան պատճառանօք ի գործ չդրուեցաւ յարժամ. վարդապետաց Վենետկոյ Մխիթարեան Միաբանութեան, որուն յանձնուած է նոյն վարժարանին վարչութիւնն՝ զօրութեամբ կտակին մի յօդուածոյն։

Իսկ այժմ Փարիզէն կրծանուցանեն մեզ թէ՝ Մուրատեան վարժարանը բոլորովին գոցուեր է և անոր մէկ մասը վարձու տրուելով ի Մխիթարեան վարդապետաց Վենետկոյ, ղրամը իրենց անձնական պիտոյիցը կը գործածեն։ Բայց յայսմանէ կը հաւաստեն թէ՝ Հասունեան գերապայծառին հետ համաձայնելով, յիշեալ վարդապետք ծախու հանած են այս ազգային ստացուածքը և զը-նող մի յերևան ելնելուն պիտի վաճառեն զայն, և արժէքը անտարակոյս Հասունեանին տնօրէնութեանը համեմատ պիտի գործածուի։ Ցայտնի է թէ ի սկզբան այս գլխաւոր եկեղեցականն չուզեց որ Մուրատեան դպրոցն ի Վենետկոյ փոխադրուի ի Փարիզ, այլ կուզէր ի Հռոմ՝ բերել տալ զայն։ Զիարդ և իցէ, այն ժամանակը չկը-ցաւ իւր կամքը յաւաչ տանիլ. իսկ այժմ կրօնական իրաց վիճակը փոխուելով՝ պապական անսխալութեան նոր վարդապետութիւնն հաւատոյ էական մէկ մասն համարեցաւ. ուստի Վենետկոյ Մխիթարեան Միաբանութիւնն պարտաւորեցաւ ընդունել զպապական անսխալութիւնն, և հետևաբար հարկ եղաւ նմա նաև ճանաչել և ընդունել զՀասունեան գերապայծառն իբրև Պատրիարք Հայ կաթոլիկաց՝ կարգեալ Ս. Պապին անսխալ հրամանաւն։

Եւ որովհետև Հակահասունեան բազմաթիւ Հայ ժողովուրդն յաջողեցաւ ի Կ. Պոլիս իւր ձեռաց ներքև առնուլ Թուրքաստանի մէջ եղած կաթոլիկ Հայ եկեղեցիներն և անոնց անշարժ ըստացուածքը, ուստի ըստ երևմանց՝ Հասունեան գերապայծառն ևս փութացաւ, ի վրէժխնդրութիւն, զՄուրատեան դպրոցն իւր ձեռաց ներքև դնել։

Բայց այս դպրոցն Վենետկոյ Մխիթարեան միաբանութեան չվերաբերիր, այլ ընդհանուր Հայոց ազգին ստացուածքն է, և նորա տեսչութիւնն միայն յանձնուած է Մխիթարեան Միաբանութեան, ինչպէս կտեսնուի ազգային բարերար՝ Սամուէլ Մուրատեանի կտակէն, որոյ բուն օրինակն Անգղիոյ տէրութեան դիւանատունը պահուած է։ Վասն որոյ Մխիթարեան վարդապետք ամենևին իրաւունք չունին վաճառելոյ կամ փակելոյ զՄուրատեան վարժարանն։

Ուստի Կ. Պոլսոյ ազգային վարչութեան, նմանապէս Հակահասունեան Հայ ժողովրդեան ծանր ուշադրութիւնն կը հրաւիրեմք այս կարևոր գործոյն վրայօք, որ զիւրաւ կրնայ կարգազրուիլ արդարութեան սկզբանց համեմատ, եթէ յիշեալ համազգի ժողովուրդքն միաբանելով, բողոքագիր մի մատուցանեն Գաղղիոյ կառավարութեանը՝ միջնորդութեամբ Բ. Դրան։

Կ. Պոլսոյ Հայ լրագրաց՝ մեր պաշտօնակից եղբարց ազգասիրական ուշադրութիւնն ևս կը հրաւիրեմք այս ծանրակշիռ խնդրոյն վերայ, աղաչելով զնոսա որ հոգ տանին մեր ներկայ յօդուածն իրենց թերթերուն մէջ ևս հրատարակել, զարթուցանելու համար ազգային եռանդն ամեն տեղ յօգուտ ընդհանրութեան Ազգիս։

Արշալոյս Արարատեան թ. 973. Հոկ. 20։

Ամենասիրելի Օրագրի խորհրդածութիւնքն ևս։

Մուրատեան վարժարան մը ունինք ի Բարիզ՝ կտակեալ ի Սամուէլ Մուրատեան ազգային բարերարէ յանուն ընդհանուր Հայոց ազգի, և տեսչութիւնն յանձնեալ Մխիթարեան միաբանութեան։

Մխիթարեան միաբանութիւնն ընդունելով վերջերս Պապին անսխալականութիւնը՝ անոր հլու գործիք Հասունեանի հրամանաւ այժմ ելեր գոցեր է այդ վարժարանը և չէնքն ալ ծախու հաներ է կըսեն։

Ասոր դէմ կըսէ Արշալոյս՝ Հայոց Կ. Պոլսոյ Ազգային Վարչութիւնը միանալով Հակահասունեանց հետ՝ բողոքագիր մը մատուցանելու են Գաղղիոյ կառավարութեան՝ միջնորդութեամբ Բ. Դրան։

Արշալոյս նախ կը սխալի այդ բողոքագիրը՝ եթէ երբէք տալ պէտք է՝ տալու իրաւունքը Կ.

Պոլսոյ Ազգային վարչութեան տալով, զի Կ. Պոլսոյ Ազգային վարչութիւնը կամ Պատրիարքութիւնը ամենայն Հայոց Պատրիարքութիւնը չէ, այլ ամենայն Հայոց պատրիարքութիւնը Էջմիածնայ Վեհ. Հայրապետութիւնը կամ Պատրիարքութիւնն է, հետևաբար նա միայն իրաւունք ունի յանուն ամենայն Հայոց ըլլալիք բողոքն ընել առ որ անկ է։ Արշալոյսի այս սխալը թերևս Խրիմեանի ինքզինք Պատրիարք Հայոց կոչելէն յառաջ եկած ըլլայ. սակայն Խրիմեանի այդ տիտղոսն իսկ իւր վրայ առնելը՝ Էջմիածնայ իրաւանց դէմ բռնաբարութիւն մ'է, զի Ամեն. Խրիմեան Պատրիարք՝ է Կ. Պատրիարք, Ամեն. Եսայի Պատրիարք՝ է Երուսաղեմայ Պատրիարք և Վեհ. Գէորգ Կաթուղիկոս՝ է ամենայն Հայոց Պատրիարք. այսպէս կը յիշատակուին ասոնք Եկեղեցեաց մէջ. այս է իրենց տրուած տիտղոսը Սահմանադրութեան մէջ. իսկ եթէ մինչ ցարդ չը բողոքից Վեհ. Գէորգ Կաթուղիկոսն Խրիմեանի իր տիտղոսը բռնաբրելուն դէմ, պատճառն ոչ այլ ինչ է՝ բայց եթէ խնդիր մ'ալ այդ առթիւ չը յարուցած ըլլալու մեծ խոհեմութիւնը։

Կը մնայ ուրեմն քննել թէ՝ այդպիսի բողոք մը ընել պէտք է, թէ ոչ։

Այո, բողոք մը պէտք է, բայց ոչ թէ միայն անոր համար որ այդ վարժարանը գոցելու կամ ծախելու եղեր է Մխիթարեան միաբանութիւնը հրամանաւ Պապի, այլ բողոք մը պէտք է՝ Մխիթարեան միաբանութիւնը Պապին անսխալական նոր դաւանութիւնն ընդունելէն վերջը՝ այդ կտակին տրամադրած Մխիթարեան միաբանութեան հանգամանքը կորուսած ըլլալովը՝ այլ ևս այդ վարժարանին տեսչութեան իրաւունքէն զրկուած ըլլալուն համար։

Ի՞նչ կը նշանակէ Բ-ը-ր-ոյ ձեւին տակ՝ ստորագրութիւն տալ աշխարհի թէ մեք Պապին անսխալականութիւնն ընդունող Մխիթարեան վարդապետաց մեր մանկանց տալիք դաստիարակութիւնը կընդունինք։

Ոչ մէկ Մուրատեան վարժարան՝ այլ եթէ միլիոն Մուրատեան կորանցնելու ալ վտանգը ըլլայ զէմերնիս՝ յաւիտեան չենք կրնար այդպիսի ստորագրութիւն ը տալ, զի ազգասպանութիւն է այդ։

Բաց ասկից, չենք կրնար միանալ մասին այս Հակահաստունեանց հետ, զի եթէ Հաստունեանք անսխալ Պապը կընդունին՝ ասոնք ալ Պապը կընդունին, զի եթէ Հաստունեանք այդ վարժարանին մէջ անսխալ Պապին ղեկաւորութիւնը պիտի քարոզեն, ասոնք ալ Պապին ղեկաւորութիւնը պիտի քարոզեն։

Կարելի՞ է արդեօք յուսալ կամ հաւատալ թէ քաթոլիկ վարդապետ մը որչափ ալ ազատամիտ և որ կուսակցութենէ կուզէ ըլլայ՝ ըստ որում՝ քաթոլիկ վարդապետ՝ իր ձեռքն յանձնուած մատաղ սերնդեան՝ այլ և այլ խաբէական միջոցներով Պապին ղեկաւորութիւնը չը քարոզէ, և կամ՝ անոր հակառակ գաղափարներ տայ։ —Անկարելի է այդ։

Մուրատեան վարժարանը ամենայն Հայոց կըտակեալ, ուրեմն ինչ որ ամենայն Հայոց է, պէտք է այն աւանդել հոն։ Քաթոլիկութիւնը իր ամեն բաժանմամբը ամենայն Հայոց չէ, Բողոքականութիւնը ամենայն Հայոց չէ. այս երկուքը քանի որ կան պաշտօնապէս՝ մերն ալ ամենայն Հայոց չը սեպուիր օտար կառավարութեանց դատաստանատան առջև, զի ամենայն Հայք ըսելով՝ քաթոլիկն ու բողոքականն ալ միատեղ պէտք պիտի ըլլայ առնել. ուրեմն հոն բնաւ որ և է կրօնք պէտք չէ աւանդել, զի ամենայն Հայոց կրօնական միութիւնը երկրի բաժնուած է, մինչդեռ կըտակն եղած ժամանակ ամենայն Հայոց կրօնքը պաշտօնապէս մի էր, և ամենքը Էջմիածնայ ամենայն Հայոց Կաթուղիկոսութեան իրաւասութեանը տակ։

Արդ եթէ պէտք է բողոքել՝ այդ ալ բոլորովին այս հիման վրայ կարելի է, այն է բողոքել որ՝ այդ վարժարանին մէջ որ և է կրօնք դաս չը տրուի և որ և է եկեղեցական դաստատութիւն չը ըլլայ, Մխիթարեան միաբանութեան թողլով միայն ըստ կտակին նիւթական տեսչութիւնը. իսկ եթէ չընդունին այս առաջարկութիւնը մենք բաժանեալ Հայերն, այն ատեն լաւ է որ՝ վարժարանը ծախուի և ստակը ազգային անհատական թուոց բաղդատութեամբ յանուն իւրաքանչիւր բաժանման ներկայացուցիչներուն՝ յանձնուի պանքայի մը, որմէ իրեն ինկած բաժինն ստանալ կրը կտա-

կին տրամադրած պայմաններով վարժարան բանան։

Սակայն չը մոռնանք դարձեալ յիշել՝ որ այս մասին իրաւասութիւն ունեցող մարմինը յանուն ամենայն Հայոց՝ Էջմիածնայ Կաթուղիկոսութիւնն է, որ իւր իրաւասութիւնը կը գործադրէ Ռուսիոյ՝ Անգղիոյ և Տաճկաստանի կառավարութեանց միջոցաւ՝ իբրև կառավարող տէրութիւնք ամենայն Հայոց։

Օրագիր Թ. 1076. Հոկ. 27.

ՆՈՒԷՐ

ԲԱՐՍԵՂ ՀԱԼԱՃԵԱՆԻ.

Մեծ. Հալաճեան Բարսեղ էֆէնտի այս շաբաթ ընկերակցութեամբ Մեծ. Գէորգ էֆէնտի Զարդարեանի Ազգ. Հիւանդանոցի վարժարանը այցելութիւն ընելով և զայն իւր արդի վիճակին մէջ գոհութեան և շնորհակալեաց արժանի լինելուն գործնապէս վկայելու համար՝ ամիսն 100 ղր. ամսական թոշակ յատկացուց (բաց ի սովորական նուէրներէն որ տարին 10—20 ոսկի կը հասնի), և այն պայմանաւ որ ցորչափ իւր գերդաստանը շարունակէ՝ նոյն ամսականն ալ շարունակէ։

Փափաքելի էր որ Մեծ. Հալաճեան էֆէնտիի սոյն ազգասիրական և արդիւնաբար այցելին և օրինակին հետևէին ուրիշ մեծատուն Ազգայիններն ալ։

Նոյն. Թ. 1072 Հոկ. 23

Մեր ընթերցողաց յայտնի պիտի լինին Պ. Պօլսոյ Պատրիարքի իրաւասութեան ներքև եղած Ասորւոց ձգտումը, յորոց Հայք ոչ մի օգուտ չունենալէն զատ՝ և ոչ իսկ կարօտութիւն ունին և սակայն կգործեն նոցա վերայ. ուստի միայն իբրև ժամանակակից անցք և տեղեկութիւն կյաւելումք հետևեալները հրատարակել, թէև սոցա մէջ հետաքրքրական և օգտաւէտ պարագաներ ևս կան մերազնեայ բանիմաց ընթերցողաց համար։

ԱՍՈՐԻՈՑ ԽՆԴԻՐ

Լրագրոյս 829 թուոջն՝ Տիգրանակերտէն Ասորւոց վերայ տրուած տեղեկութիւն մը հրատարակած, և մեր կողմանէ ալ քանի մը խօսք աւելցուցած էինք։

Ասորւոց դեր. Կաթողիկոսին արժ. Փոխանորդն՝ իբր պատասխանի յիշեալ յօդուածոյն՝ հետեւեալ նամակը ղրկած է մեզ, որ արժանի է ուշադրութեան։

. . . Խմբագիր

Լրագրոյդ 829 թուոյն մէջ Տիգրանակերտէն եկած նամակի մը պարունակութիւնը հրատարակուած էր, որուն մէջ՝ Ասորիք իբրև թէ Արժ. Պետրոս Պատրիարքի Բ. Դանէն Պատրիարքութեան հրովարտակ, և պատուոյ նշան ընդունած ըլլալուն՝ և Հայոց Պատրիարքարանի իրաւասութենէն եկած ըլլալուն կը խուսափին եղեր։ . . . Խմբագի՛ր, դուք ալ ասոր վերայ դիտողութիւն ընելով այսպէս կրսէք, թէ՝ «Ասորիք իզուր կը խրոսափին, որովհետև Բ. Դուռն դեռ այս մասին որ և է տնօրինութիւն ըրած չէ, թէպէտ և Ասորւոց Պատրիարքին կողմանէ առաջարկութիւն եղած է Բ. Դռան, բայց Հայոց Պատրիարքարանի և Բ. Դրան մէջ խնդիրը մնաց ի կախ. բաժանման խնդիրն ընող Պատրիարքին ընտրութիւնը վաւերացած չէ տակաւին, և կարծեմք Ասորւոց մեծագոյն մասն չեն ուզեր պատրիարքանալն ևն.»։ Վերոգրեալ նամակը իւր ստորոտը ստորագրութիւն չունենալուն, մեզ համար կարևորութիւն չունի, և փոքրամասնութեանց ալ մնալ մեզ անվայել, միայն գործոյն համառօտութիւնը ի գիր առեալ ձեզ կը հաղորդեմ, որպէս զի այս խնդրոյն նը-կատմամբ նամակ կամ՝ որ և է գրութիւն մը եթէ հրատարակէք՝ արդարութենէ չըշեղիք։ Արժանապատիւ Պետրոս Պատրիարքի ընտրութիւնը, վաւերացումը և օծումը եղած, և բոլոր Ասորիք Պատրիարք ընդունած լմնցած խնդիր մ'է. ասիկայ բնաւ տարակոյս չը վերցնէր, և ասկէց յայտնի կերևայ թէ ձեզի տեղեկութիւն տուող նամակին հեղինակը կամ՝ ինքը Ասորի չէ, կամ, եթէ է, ուրեմն մեր ազգի վերայ բնաւ գաղափար մը չունի եղեր. հոս արժան է ուրեմն պատմել ընտրութիւնը համառօտիւ։